

[Edvard Sørensen.]

paa Venstres Stilling til Liberalismen, det liberale Standpunkt overfor Jordlovene. Det var det, sagde det ærede Medlem, der gav sig Udtryk her og forleden Dag ved Behandlingen af den anden Jordlov, da vi fra Venstres Side ønskede at gaa bort fra de Veje, vi har vandret ad hidtil. Den Paastand kan maaske fremsættes saa tidt, at der er nogle, der tror paa den. Men det kan ikke nytte, ærede Medlem, at blive ved med at sige det, for det passer ikke. Partiet Venstre er villigt til at gaa til en Jordlovgivning naar som helst, ogsaa uden at Fæstet falder bort, men kun paa den Betingelse, at Ungdommen selv faar Lov at vælge, om de vil være Fæstere eller Ejere paa økonomisk lige Vilkaar. Men det har Regeringspartierne ikke ønsket indtil i Dag. Nej, Fæsteforment fremmet eller ingen Udstykning i Danmark, saadan er Parolen.

Jeg vil derefter gerne vende mig til et Par enkelte Ting, der blev fremført af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Det ærede Medlem indledede med at sige, at Tilpasning af Rentebyrden var det, man tilsigtede her, og det er muligt, at det er det ædle Motiv, der ligger bagved. Men saa forstaar jeg ikke, ærede Medlem, hvorfor alle de Statshusmænd, der har startet før 1917, ikke maa faa deres Rentebyrde ændret. Jeg forstaar det ærlig talt ikke, naar Formaalet med dette Forslag er at sænke Rentebyrden for Statshusmændene og dermed, som det ærede Medlem fortsatte, muligt vise Vej for Kreditforeningerne til ogsaa at nedsætte Renten. Jeg vil for Resten gerne angaaende dette Punkt spørge, om vi ikke kunde faa en nærmere Udredning af, hvorledes en Nedsættelse af denne Rentebyrde skulde føre til, at Kreditforeningsrenterne gik ned; der er Ting dèr, som jeg i alt Fald ikke er fuldkommen klar over, og da jeg forstod, at det ærede Medlem var helt inde i det Spørgsmaal, vil jeg gerne bede ham give en Udredning af det.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte ogsaa, at den middeldygtige Statshusmand antagelig — det var vist Udtrykket — vilde kunne klare sig, naar disse Foranstaltninger var indført. Jeg synes, det er en noget dristig Paastand, naar vi for et Par Dage siden har set fremlagt Regnskaber, der viser, at selv paa Ejendomme, der ingen Gældsbyrde har, er der intet synderligt Udbytte, end ikke dèr; og det vil altsaa sige, at det er rigtigt, hvad jeg hævdede i første Omgang, at hvis der ikke sker Ændringer, der viser Vej frem mod Rentabilitet, vil det

end ikke være tilstrækkeligt for Statshusmændene, hvad der gennemføres her.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte endvidere, at hans tidligere Taler ogsaa i Dag var gode. Taler. Ja, det er rigtigt. Der er bare det ejendommelige ved dem, at de er forladt af det ærede Medlem og af det radikale Venstre. Der var jo en lille kort Debat mellem det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, hvor det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen forsøgte at give det Udseende af, at den Forhandling, der havde været ført paa Sendemandsmødet i Fjor, ikke tog Sigte paa lignende Forhold som dette. Jeg har her Referatet fra Sendemandsmødet, og det giver, for saa vidt som det er nogenlunde korrekt, Udtryk for, at det var det samme System, man drøftede. Det, Arved Larsen fremhævede, var et System, bygget over, at man skulde betale Renter efter Smør-, Flæsk- og Ægpriserne, og herom fremkom det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen med en Udtalelse, som jeg gerne vil have Formandens Tilladelse til at citere.

Der staar i Referatet:

„Folketingsmand Niels Frederiksen, der hilstes med Haandklap, udtalte, at Ideen i Arved Larsens Betragtninger utvivlsomt er rigtig, idet Landmanden altid er bedst tjent med at betale sine Afgifter med en vis Del af sin Afgrøde, men en Afgiftsmaalder efter Eksportvarepriserne vilde i Fraksis støde paa mange alvorlige Vanskeligheder, og den vilde slet ikke være i Køge-Resolutionens Aand. Hellere maatte man søge at gøre Jordvurderingerne bedre og mere fintmærkende og derved skabe en moderne Kapitelstakst. Nu var Jordvurderingerne gennemgaaende for runde i Kurverne. Desuden burde Vurderingsperioderne gøres kortere. Der kunde sikkert gøres meget for at skaffe bedre og mere ensartede Vurderinger.“

o. s. v. — Og længere nede staar der:

„Niels Frederiksen advarede stærkt mod at kræve Særbegunstigelser for Statshusmændene, thi derved svækkedes det Grundlag, hvorfra Modstanden mod den nye Brugsform skal bekæmpes. Det bedste er at gøre det gældende Grundlag for den nye Brugsform saa fuldkommen og fintmærkende som muligt. Gaar vi andre Veje, svækker vi vor egen Stilling overfor vore Modstandere.“

Jeg tror, at ærede Medlemmer vil faa Indtryk af, at det, denne Forhandling dreje-